

# РЕШЕНИЕ

№ 3092

гр. София, 08.06.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 30.01.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова**

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **9787** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на С. С. Студентски град ЕООД, [населено място] против решение № ПИ-171/03.11.2011г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството в качеството му на трето задължено лице против Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 1453-00-9223-1/20.09.2011г. на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място]. Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, основано единствено на довода, че третото задължено лице е подало справка за задълженията си към 31.08.2011г., в която фигурира задължение към А. ЕООД в размер на 127 129.95 лева и че не са отчетени аргументите му, че се касае до погрешно счетоводно записване на начина на плащане на цената по нотариален акт № 182, т.1, рег. № 3464, дело № 148/2010г. на нотариус З. Т. с рег. 438 на НК. Твърди, че липсва валидно задължение на С. С. Студентски град ЕООД към длъжника в изпълнителното производство. Искане отмяна на решението и потвърдените с него обезпечителни мерки.

Ответникът – директор на ТД на НАП [населено място] чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 7 – дневен срок по чл. 197, ал.2 от ДОПК,

считано от датата на връчването му - 17.10.2011г., поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:

Страните в процеса не спорят, че А. ЕООД е длъжник на изискуеми публични вземания, представляващи неплатен ДДС по декларации № 22141208778/13.09.2010г. и № 22141219341/14.10.2010г. и непогасени задължения за ДОД, ДОО, ГВРС, ЗО, УПФ по декларации за периода м.07.2009г. – м.08.2011г.

От представената по преписката покана за доброволно изпълнение изх. № 1453-00-9223/20.09.2011г. се установява, че общият размер на публичните му задължения е 15 927.54 лева, от които 13 395.56 лева главница, 2 531.98 лева лихва.

С постановление изх. № 1453-00-2289-1/25.05.2011г. на публичния изпълнител спрямо длъжника А. ЕООД са наложени обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми в банкови сметки на дружеството във всички банки в страната за обезпечение на публични задължения по три декларации съответно от 13.09.2010г., от 14.10.2010 и от 14.01.2011г. в общ размер /главница и лихви / на 35 572.08 лева.

С декларация от 12.09.2011г. С. С. Студентски град ЕООД е декларирало ликвидни и изискуеми задължения към различни лица, сред които и задължение по фактура № 32/30.09.2010г. към А. ЕООД. В тази връзка с постановление изх. № 1453-00-9223-1/20.09.2011г. на основание чл. 195, ал.1 във връзка с чл. 202, ал.2 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки – запор върху вземане на длъжника от третото лице - [фирма] в общ размер на 127 129.95 лева. Според изложеното в постановлението общият размер на обезпечените публични задължения е 52 629.77 лева, от които главница в размер на 47 233.18 лева и лихви в размер на 5 396.59 лева.

Видно от запорно съобщение № 1453-00-9223-2/27.09.2011г., запорът е наложен съгласно чл. 202, ал. 2 от ДОПК до размера на задължението на А. ЕООД чрез налагане на запор върху банкова сметка на третото лице в И. А. Б. клон К..

Запорно съобщение изх. № 1453-00-9223-1 от 20.09.2011г. е връчено на жалбоподателя на 27.09.2011г. Постановлението е обжалвано по реда на чл. 197, ал.1 от ДОПК пред директора на ТД на НАП [населено място], който с атакуваното решение е оставил жалбата без уважение.

От приложения по делото нотариален акт № 182, том 1, рег. № 3464, дело № 148 от 07.07.2010г. се установява, че С. С. Студентски град ЕООД купува недвижимия имот, описан във фактура № 32/30.09.2010г. за сумата от 258 000 лева, от която 130 871.05 лева, продавачът А. ЕООД е получил при подписването на нотариалния акт, а разликата от 127 128.95 лева страните по договора са се съгласили да бъде погасена чрез встъпване в дълг на купувача в задължението на продавача към трето лице – [фирма]. Цитираната фактура документира продажба на недвижим имот – Магазин 1, находящ се в [населено място], [жк], [улица], вх. А.

Към жалбата е приложена декларация от 28.09.2011г., с нотариална заверка на подписа на М. М. К., управител на А. ЕООД, в която от името на дружеството декларира, че никога не е имало задължение към Фактор И.Н. АД и че при съставянето на нотариален акт № 182, том 1, рег. № 3464, дело № 148 от 07.07.2010г. погрешно е записано, че част от цената ще бъде платена, чрез встъпване на С. С. Студентски град ЕООД в задължението на продавача към това дружеството. В декларацията е посочено, че в действителност цената по нотариалния акт е платена изцяло от купувача – жалбоподател в настоящото производство. В тази връзка са представени доказателства за предприети от страните действия по поправка на нотариален акт № 182/07.07.2010г.,

които са приключили с отказ за вписване на поправка на нотариален акт за продажба видно от уведомително писмо изх. № 14280/12.10.2011г. на служител при Агенция по вписванията -Служба по вписванията [населено място].

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваното решение е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП, който съгласно чл. 197, ал.1 от ДОПК, (в приложимата му по време редакция от ДВ бр. 32 от 2009г., в сила от 1.01.2010г.) е овластеният от закона административен орган да се произнесе по жалба срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Ответникът се е произнесъл по доводите на третото лице в жалбата му по административен ред, но не е обсъдил в мотивите на издаденото решение наличието на обезпечителна нужда при налагането на заповест по смисъла на чл. 195, ал.2 от ДОПК върху вземане на длъжника от С. С. Студентски град ЕООД. От представените по делото доказателства е видно, че за обезпечение на част от публичните задължения на А. ЕООД в размер на 35 572.08 лева са наложени други обезпечителни мерки – заповест върху постъпващи и налични суми по банкови сметки във всички банки в страната с постановление от 25.05.2011г. При издаване на обжалваното решение това обстоятелството не е обсъдено. Мотивите в постановлението за налагане на процесната обезпечителна мярка, която обезпечава задължения в размер на 52 629.77 лева, са изцяло бланкетни като повтарят съдържанието на законовата норма и също не позволяват преценка за необходимостта от налагането ѝ. Нарушението на формата на акта е съществено, тъй като пречатства правото на защита на жалбоподателя, както и съдебния контрол за наличие на условията по чл. 195, ал.3, т.2 от ДОПК за налагане на още една обезпечителна мярка за обезпечение на част от задълженията. Съгласно цитираната норма обезпечението се налага, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание. Само на това основание атакуваното решение се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

В тежест на административния орган е да установи наличието на предпоставките по чл. 195, ал.2 от ДОПК за необходимостта от обезпечаване на публичните задължения. В случая от наличните по делото доказателства предвидените от закона условия не се установяват, поради което постановлението е следвало да бъде отменено от директора на ТД на НАП [населено място].

От друга страна – от представения по делото нотариален акт, въз основа на който е издадена фактура № 32/30.09.2010г. от С. сити Студентски град ЕООД към длъжника, чийто вземания се обезпечават, се установява, че страните са се съгласили, че част от цената е платима чрез поемане на задължение от страна на купувача – жалбоподател в настоящото производство към трето лице. При това положение следва да се приеме, не е налице ликвидно или изискуемо парично вземане в полза на длъжника, което да бъде обект на заповест по реда на чл. 202, ал.2 от ДОПК.

Предвид всичко изложено се налага краен извод, че не са налице предпоставките по чл. 195 от ДОПК за налагане на процесната обезпечителна мярка, поради което оспореното решение на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено постановлението на публичния изпълнител от 20.09.2011г. се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че останалите доводи в жалбата – за допуснатата фактическа грешка в сключения нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, въз основа на който е възникнало задължение за жалбоподателя за

встъпване в дълг на А. ЕООД към трето лице са неоснователни, тъй като се опровергават от наличните по делото доказателства.

Водим от горното, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. С. Студентски град ЕООД, [населено място] решение № ПИ-171/03.11.2011г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството против Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 1453-00-9223-1/20.09.2011г. на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

Решението е окончателно и подлежи на обжалване.

Съдия: